

הדלקת נרות שבת
18:50
צאת השבת
19:54
ר"ת
19:32
אופק תיבות
הזמנים לפי

נועם השבת

עלון שבועי 492
 הפטרה: "רני עקרה"
 [ישעיה נד]

24 סדר היום...

המלחמה הגדולה...

"כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוהיך בידך ושבת שביו"
 [כא, י']
מדי יום ביומו, 24 שעות ביממה, מתחולל בנפשו של האדם מאבק אימיתי חסר פשרות מול אויב, מלך זקן וכסיל שאינו בוחל בשום דרך ובשום אמצעי על מנת לגרום לו ליפול ולהיכשל.

ותמוה מדוע מכונה היצר הרע "כסיל" בעוד חכמים גדולים שומעים לקולו ועושים כדברו?

"החפץ חיים" מסביר שכפי שהחשמלאי אינו מתעסק אלא בחשמל כך מכונה היצר הרע מלך זקן וכסיל הואיל והוא מתעסק עם כסילים. שכן מדי יום ביומו הופך הוא את מרבית אנשי תבל לכסילים. לפיכך אף הוא בשם כסיל יכונה.

"חתם סופר" מבאר שהפסוקים הללו עוסקים באותה המלחמה עתיקת יומין - מלחמת האדם ויצרו.

היצר הינו סוס מלחמות ותיק ואתה האדם "כי תצא למלחמה" מולו, דע לך כי אלמלא הקב"ה עוזר לך במלחמה נגדו, אין אתה מסוגל לנצח אותו - "ונתנו ה' אלוהיך בידך".

הדרך היעילה ביותר להתמודד נגדו היא "ושבת שביו", לשים לב לדרך בה הוא ולנקוט באותן שיטות.

היצר הרע לעולם לא יבוא לאדם ויאמר לו "שמע עזוב אותך שבת... מספיק עם תפילין... לך תעבוד עבודה זרה!" הרי שבהצעות כאלו נוראות אף אחד לא ישמע לו, **אלא הוא בא לו לאדם ומנסה להפילו בדברים שהם כביכול "קטנים"**, "תאחר קצת לשיעור" "תגיע מאוחר לתפילה..." וכדו'... **נדע וניזהר... וננצח במלחמה התמידית הזו!**

להצלחה עם ישראל: גם אני! "מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת מיכאל בן רבקה, דוד חי בן דיאמנטה, ר' דב בן יהודית, ר' דוד בן עמוס, אברהם בן שלמה, רחוב שער ופזמון ש"ח"י תש"פ

חידוש פסח
"כי תצא למלחמה"

על אויבך [כא-י']
 כה אקטואליים דברי **רש"י הקדוש**: שאמר [בסוף הפרשה האחרונה] "כי תצא למלחמה על אויבך" - "יהיו בעיניך כאויבים! **אל תרחם עליהם**, כי לא ירחמו עליך!"

דומה, כי כל פירוש מיותר!
 וככל שנכונים הדברים כלפי האויב החיצוני, נכונים הם שבעתיים לגבי מלחמת היצר, לא בכדי שלמה המלך ע"ה קראו ליצר **"שונא"**, שלמה מלך החכם מכל אדם, ידע כי רק כך ניתן לנצחו - אם ידעו שהוא שונא, וייתחסו אליו כך!

פירוש
 וחזק!

שילחו - דף היומי...
050-5671404

גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!!
 באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתצרכה ולהפיץ לחבריך ולזכות גם אותם בד"ת לשולחן שבת:
 Sh606marom@gmail.com

גדולי ישראל, והפסח:
רבינו יוסף חיים מבגדד זי"ע

ה'בן איש חי'
[י"ג באלול תרס"ט]

פארה של יהדות בבל בדורות האחרונים, פוסק הלכה מפורסם, פה מפיך מרגליות ומחבר ספרים רבים שהפכו יסוד בעולם התורה.

בהיותו בן שבע שנים נפל לתוך באר עמוקה ובנס ניצל. בהיותו בסכנה נדר להקדיש את כל חייו ללימוד התורה וקיבל רבות מזקני דורו. מקורביו עמדו משתוממים אל מול גדולתו בתורה. פעם נכנסו אליו כמה אנשים עם שאלות שונות בפהם. ביקש מהם הרב לומר לפניו פסוק כלשהו מהתנ"ך, ולאחר מכן דרש לפנייהם על הפסוקים מאה ועשרים דרשות במשך ארבע שעות רצופות.

מילא את מקום אביו ברבנות בגדד וישב כל כסאו חמישים שנה רצופות. לדרשותיו בכל שבת אחר תפילת מנחה גדולה, נהרו אלפי אנשים והנהיג את עדתו כרועה נאמן.

באחת מדרשותיו, נפערה לפתע רצפת בית המדרש ובאר מים החלה לנבוע במקום. רבים מהיושבים נמלטו מבית הכנסת, אך הרב נותר על מקומו והמשיך בדרשתו. המים התפרסמו כמי סגולה והתעורר חשש כי השלטונות יהרסו את בית הכנסת לטובת הבאר, ובדרך נס נסתמה הבאר. בשנת תרכ"ט עלה לארץ ישראל והשתטח על קברי הצדיקים שבה. על קברו של בניהו בן יהוידע התגלו לו סודות רבים כי נשמתו התעברה בו ולכן קרא לספריו בשמות של בניהו ובכינויו. על קבר רשב"י במירון, חיבר את הפיוט המפורסם "ואמרתם כה לחי". בחזרתו מקברו של יחזקאל הנביא הסתלק בן 74 ונטמן בבגדד.

ואלה האספטים
[רבי אורי מדובינסקי]
"בשמחה" אותיות "מחשבה" -
"שמחה" ללא "מחשבה" =
הוללות.

במחשבה שניה...
לא מפספסים הזדמנויות...

כבר חודש אלול, הזמן קצר - והמלאכה כה מרובה, בעוד שבועות מספר - יום הדין, בו יקבע גורלו לשנה הבאה עליו לטובה, החיים, השבע והשלום - לנו, ולבני משפחתנו היקרים, הורים וילדים, אחים ואחיות, במינון מדויק של בריאות, של פרנסה - עד לשקל האחרון - ושל כל אושר נחת ושמחה!

ואדם, כאשר מקבל הזמנה לבית משפט, אינו שוקט על שמריו, הייחוד אם יודע הוא שהתביעה מבוססת, עדיה זמניים, והכל מתועד... רץ הוא לעורכי דין, חרד ודואג! והיה אם יבוא אליו אדם, ויאמר: "יש אפשרות לרכך את לב השופט, שיסתפק באזהרה, יפטור בעונש על תנאי", איך היה קופץ על המציאה!

יש אפשרות כזו, והיא זמינה וקלה: "ותפילה, ותשובה, וצדקה, ומעבירין את רוע הקזירה!", לומר סליחות, להתחנן ולהעתיר, להבטיח הבטחת אמת להשתפר ולהטיב דרך, להרבות מעשי צדקה וחסד - חסד, גם בעזרה לבית, גם בעזרה לחבר, גם בהארת פנים,

וככל שנרבה בתפילה, בתשובה, בצדקה, בלימוד תורה, בקיום מצוות - כך יתפוגגו העבירות וירבו המצוות, ונזכה לשנה טובה יותר, מאירה יותר, לנו ולכל משפחתנו!

והורונו ברותינו: "לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו זכאי וחציו חייב, עשה מצווה אחת אשריו, שהכריע עצמו לכף זכות!"

שעת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!

לעילוי נשמת מורנו ר' דוד בן רבקה, דוד חי בן דיאמנטה, ר' דב בן יהודית, ר' דוד בן עמוס, אברהם בן שלמה, רחוב שער ופזמון ש"ח"י תש"פ

@ לקבלת הגיליון במייל: Sh606marom@gmail.com

היגואר...

לא, אין אנו מתכוונים לרכב מפואר... מבחינה חיצונית, היגואר דומה מאוד לנמר, אך גופו חסון, שרירי וגדול יותר. התנהגותו ובית הגידול האופייני לו, דומים יותר לאלו של הטיגריס. בית הגידול המועדף על היגואר הוא יער גשם טרופי (ג'ונגל), אולם ניתן למצוא אותו גם באזורים מיוערים ובשטחים פתוחים. היגואר הוא בעל חיים יחידאי, כלומר מבלה את מרבית חייו בגפו. נשיכתו חזקה מאוד בעוצמתה ביחס לחתולים גדולים אחרים. עוצמת נשיכתו מאפשרת לו לחדור את שריונם של זוחלים מסוימים, ואף לפתח שיטת הרג מיוחדת: הוא נושך את טרפו באזור הגולגולת שבין האוזניים, ועל ידי כך הוא גורם לפצע אנוש למוחו של קורבן הטרף ולמותו. אף שהיגואר דומה מאוד לנמר, ניתן להבדיל ביניהם על-פי מספר מאפיינים: גופו של היגואר חסון וגדול יותר מגופו של הנמר, זנבו קצר ועבה יותר. הכתמים על פרוותו של היגואר גדולים וכהים יותר, אך גם מעטים יותר. הפסים עבים יותר אצל היגואר ואילו לנמר אין נקודות בתוך הכתמים. כמו כן, ראשו של היגואר עגול וגדול יותר וגפיו קצרות וחזקות יותר.

אוצר הפלאות

האם אפשר להתגבר???

"וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה" (כ"א-יא') **אומר רש"י**: "לא דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע, שאם אין הקב"ה מתירה, ישאנה באיסור". **אדם אחד** שאל את **רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל**: לכאורה עולה מדברי רש"י שמי שאינו יכול לעמוד בניסיון, מותר לו לעבור עבירה?! **השיב לו הרב מניח ובינה**: "אדברא ואדברא, כאן כתוב שרק בניסיון **הזה** יודעת התורה שאדם אינו מסוגל לעמוד בו, ולפיכך הותר האיסור. ומכאן רואים שבכל שאר האיסורים שאסרה תורה, **אתה יכול לעמוד בהם**, שעל כן הם לא הותרו בשום אופן ולכן הנך מחויב לקיימם".

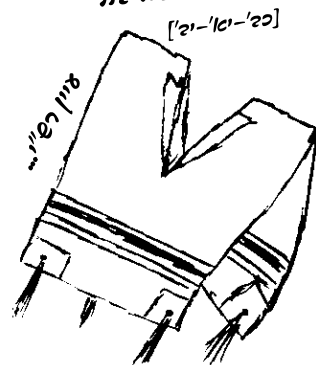
פרידה אחרונה...

רבי ישראל סלנטר חלה ונפל למשכב, איש לא הורשה לגשת אליו, לרבות חבריו ומקורביו גדולי התורה והמוסר. **פעם** שמע רבי ישראל, שפלוגי, הידוע כאפיקורוס, מבקש לבקרו, מיד ציווה להכניסו אליו, "חידה היא בעיני, רבי" הביע הלה את תמיהתו, "שהרשית לי להיכנס אצלך, בעוד שחברריך הרבנים לא הורשו להיכנס?", **השיב לו רבי ישראל**: "את חברי הרבנים עוד אפגוש בוודאי בגן-עדן שבעולם העליון, אבל אותך אני רואה בוודאי בפעם האחרונה..."

חפץ ברש"י
בהקשר למה אומר רש"י
"מצוה גוררת מצוה"
ו"עבירה גוררת עבירה"?

ציור בפרשה...

"לא תלכש עמוכי צמר ופישתים יחד!"... **גדילים תעשה לך עץ ארז** כנפות כסותך **אלר תכסה זה**

הגזירה שהתבטלה...

באחת מערי ספרד ישבו היהודים ונהנו מרוב טובה, עד שקם כומר צורר והסית את המושל להחרים את רכוש היהודים ולגרשם ממחוזו. ההסתה המתמדת החלישה את התנגדות המושל ולבסוף הציע שהכומר יתעמת עם נציג היהודים. והיה וינצחו היהודים, יסכר פי הכומר. יפסידו בויכוח, ישאו בתוצאות.

ימים מספר לאחר מכן עלה יהודי כפרי העירה למכור את תוצרתו וחנויות היהודים סגורות. בא לבית הכנסת והוא מלא מפה לפה במתפללים. נחרד: האם נשמט ממנו חג, האם חילל יום טוב בשוגג? שאל וסחו לו שגורלם תלוי בתוצאות ויכוח - ואיך לא יגזרו תענית ויעתירו לפני שוכן מרומים!

אמר הכפרי: "הנני, שילחוני ואלך, אתייצב לויכוח. אם אנצח, מוטב. ואם לאו תאמרו שהיתה זו יוזמתי, תדעו מה סוג השאלות ותדעו להתכונן כראוי..."

הסכימו להצעה והכפרי שם פעמיו לארמון: מוכן הוא לענות לשאלות.

הביאוהו לפני המושל והכומר ניצב לימינו. בראותו את הכפרי לבוש הבלואים בז לו בליבו, חס על המילים וזיקר כנגדו שתי אצבעות.

נשא הכפרי למולו אצבע אחת.

אדמו פני הכומר ושיטח כף ידו לנוכח פני הכפרי.

התחייך הכפרי ונופף באגרופו.

הביט הכומר סביבו בקדחתנות, ניגש לשולחן ונשא בארשת ניצחון בקבוק יין אדום. גישש הכפרי בכיסו, הוציא נתח גבינה כפרית והציגה לראווה.

השח הכומר ראשו ושמט כתפיו מובס.

"ניצחתם", בישר המושל לכפרי. "לך אמור לאחיך שאינם צריכים לחשוש עוד!".

הכפרי יצא שמח וטוב לב והמושל פנה אל הכומר: "סלח לי אבל לא הבנתי דבר!".

"פקח כשד הוא!", השיב הכומר, "אמרתי לו שיש שני אלוהויות - וענה שאין אלא אל אחד. אמרתי: הלא אלוקיכם פיזר אתכם בכל קצוות תבל, וענה: עתיד הוא לקבצנו. הראיתי לו את היין האדום כדם לרמוז שהם צלבו את משיחנו, וענני: הלא הובטחנו שאם יהיו חטאינו כדם, ילבינו כשלג!"...

בינתיים הגיע הכפרי לבית הכנסת ובישר על נצחונו: לא היה קל מזה! התקבצו כולם סביבו וסיפרו: "הכומר הראה לי שהוא ינקר עיני בשתי אצבעות ועניתי שאני אנקר עיניו באצבע אחת! הראה שרוצה הוא לסטור על פני ונופפתי מולו באגרופי! כיון שכך, נופף בקבוק יין כרצון להתפייס, הוצאתי גם אני גבינה כהסכמה. ולכן השלים וביטל את הגזירה".

קם הרב ונשקו על ראשו ואמר לבני עדתו: "הביטו וראו כמה סיעתא דשמיא מלווה את המקיים מצוות: **תמים תהיה עם ה' אלוקיך!**"...

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום!